

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00151/2011-01
Датум: 30.03.2012. године
Београд

Високи савет судства одлучујући о приговору В.М. из Београда, у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00202/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона и измена и допуна закона о судијама („Службени гласник РС“ број 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 30.03.2012. године, донео је

ОДЛУКУ

ПРИГОВОР В.М. из Београда **СЕ ОДБИЈА**, а Одлука Првог састава Високог савета судства број 119-05-00202/2010-01 од 14.06.2010. године, се потврђује.

Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број 119-05-00202/2010-01 од 14.06.2010. године, В.М. која није изабрана за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС“ број 116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2009. године. Ставом другим исте одлуке констатовано је да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, у ставу I тачка 405. изреке.

Незадовољна наведеним одлукама, В.М. је дана 01.03.2010. године изјавила је жалбу, Уставном суду Републике Србије побијајући горе наведену јединствену одлуку Високог савета судства од 25.12.2009. године, а 11.10.2010. године изјавила жалбу Уставном

суду Републике Србије на одлуку од 14.06.2010. године..

Жалба поднета Уставном суду, у смислу одредбе члана 5. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, сматра се приговором на одлуку Високог савета судства.

У том смислу подносилац приговора је између осталог навела да је оспорена одлука донета од стране непотпуног састава Високог савета судства, да је доносилац одлуке није обавестио о постојању сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност и да оспорена одлука не садржи разлоге о битним чињеницама, нити поуку о правном леку. Предложила је да се поништи оспорена одлука и да Високи савет судства одлучи о пријави коју је поднела на оглас за избор судија у судовима опште и посебне надлежности.

У поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства у смислу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредбе члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“ број 116/08 и 101/10) и члана 5. Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС“ број 43/09, 22/11 и 33/11) заказала јавну расправу, која је одржана 07.09.2011. године у присуству подносиоца приговора, њеног пуномоћника, посматрача и јавности.

Известилац је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору, указујући да на рочишту пре свега треба разјаснити наводе из приговора и доказе који су уз приговор поднети.

Подносилац приговора је на рочишту изјавила да у свему остаје при изјављеним жалбама, након чега је њен пуномоћник истакао да се стручност подносиоца приговора не може оцењивати на основу неколико ожалбених одлука, с обзиром да је подносилац приговора у посматраном периоду имала преко 600 решених предмета и 5 до 6 укинутих одлука. У погледу броја израђених одлука, истакла је да је у извештају означено да је подносилац приговора имала 43 одлуке израђене након рока, од чега 35 у 2006. години, наводећи да је очигледно та година спорна јер се види знатна разлика у односу на друге две године, као и да постоје неформалне информације да је било грешака и да је велики број одлука исправљен у том периоду. Даље је изнела да када се број одлука израђених након законског рока стави у однос са бројем решених предмета у том периоду, прекорачење рока није могло да буде од утицаја на евентуалну повреду права странака на суђење у разумном року, а нарочито што је само 13 одлука било израђено након рока од 45 дана. Предложила је да се усвоји приговор, да се укине оспорена одлука и да се распореди у Привредни апелациони суд за који је конкурисала. Подносилац приговора је додала да је у потпуности сагласна са оним што је пуномоћник изнео на рочишту, наводећи да су њене колеге радиле старе предмете, да су или превећавали да не прође 30 дана или су радили нацрте одлука које су одмах достављали судској пракси, али да је њој то било испод части и да није исправљала грешке које су биле у извештајима.

Ценећи све наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка и приложене доказе на рочишту, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора, њеног пуномоћника и предлога Комисије да се приговор уважи, Високи савет судства налази да је:

Приговор неоснован.

У образложењу оспорене одлуке наведено је да су се код подносиоца приговора разлози за сумњу образовали у погледу стручности и оспособљености. Наиме, наведено је да се код подносиоца приговора сумња у погледу ових критеријума образовала обзиром на то да је подносилац приговора у више предмета у којима је поступала израдила одлуку у року који

се не може оценити као примерен рок, имајући у виду рокове прописане Законом о парничном поступку и сложеност предмета, чиме се доводи у питање и суђење у разумном року. Наведено је да је подносилац приговора у току 2006. 2007. и 2008. године, према извештају о раду Вишег трговинског суда имала укупно 43 одлуке израђене после 30 дана, од чега 13 после 45 дана, а имајући у виду одредбу члана 383. Закона о парничном поступку којом је прописано да је другостепени суд дужан да врати списе првостепеном суду у року до 30 дана од дана доношења одлуке (у ком року треба да изради одлуку), те да Закон о парничном поступку и Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности у члану 16. не допуштају продужење рока за израду одлуке преко 30 дана.

Поред тога, наведено је да број укинутих одлука по ванредном правном леку образује сумњу у стручност, те да је подносилац приговора у посматраном периоду према извештају о раду Вишег трговинског суда имала просечно 19,73% укинутих одлука, док је на нивоу суда тај просек износио 12,27% укинутих одлука, што је знатно изнад нивоа суда у којем је вршила дужност.

Из извештаја о раду Вишег трговинског суда и извештаја о раду судија тог суда за 2006. годину, 2007. и 2008. годину, а који се примењује сходно одредби члана 3. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, произлази да је подносилац приговора у означеном периоду имала следеће резултате:

У 2006. години подносилац приговора је као судија Вишег трговинског суда имала укупно 760 предмета у раду, 163 нерешена предмета на крају извештајног периода у Пж. и Пвж. материји имала, 23,53% укинутих одлука по ванредном правном леку, коефицијент ажурности 2,37, у свим материјама.

Означене године је просек укинутих одлука по ванредном правном леку у „Пж“ и Пвж. одељењу суда износио 15,64%.

У 2007. години подносилац приговора је имала укупно 741 предмет у раду, 176 нерешених предмета на крају извештајног периода, у Пж. И Пвж. материји имала, 24,14% укинутих одлука по ванредном правном леку и коефицијент ажурности 2,44 у свим материјама.

У наведеном периоду је просек укинутих одлука по ванредном правном леку у Пж. и Пвж. одељењу суда износио 13,85% у свим материјама.

У 2008. години подносилац приговора је имала укупно 842 предмета у раду, 136 нерешених предмета на крају извештајног периода имала је у Пж., 11,54% укинутих одлука по ванредном правном леку и коефицијент ажурности 1,85.

Означене године је просек укинутих одлука по ванредном правном леку у Пж. и Пвж. одељењу суда износио 7,84%.

Из извештаја Привредног апелационог суда V Су бр. 32/11-11 од 15.09.2011. године, утврђено је да није могуће израчунати просек парничног одељења суда у погледу одлука израђених након 30, односно 45 дана, из разлога што не постоје јасна правила на основу којих би се тај просек утврдио, те је Високом савету судства достављен извештај о предметима који нису урађени у року од 30 дана за В.М. а из којег извештаја произилази да је подносилац приговора 43 одлуке израдила након рока од 30 дана, од чега је 13 одлука

израдила након 45 дана, са датумом доношења одлуке, датумом достављања одлуке у судску праксу и броја дана прекорачења рока.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали.

Анализом укупних резултата рада у посматраном периоду Високи савет судства налази да је квалитет рада подносиоца приговора лош и да доводи у сумњу стручност и оспособљеност. Наиме, у посматраном периоду подносилац приговора није испољио довољан ниво стручности јер је проценат укинутих одлука по ванредном правном леку у посматраном периоду био знатно изнад процента укинутих одлука у парничном одељењу суда за исти тај период, с обзиром да је у 2006. години имала 23,53% укинутих одлука, док је просек укинутих одлука на нивоу одељења износио 15,64%, у 2007. години је имала 24,14% укинутих одлука док је просек укинутих одлука на нивоу одељења износио 13,85%, а у 2008. години је имала 11,54% укинутих одлука, док је просек укинутих одлука на нивоу одељења износио 7,87%. Такав квалитет рада је незадовољавајући, у смислу одредбе члана 13. став 3. Одлуке и члана 5. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности.

Надаље, ценећи испуњеност услова оспособљености подносиоца приговора за вршење судијске дужности прописаних одредбом члана 14. став 1. тачка 7. Одлуке и члана 6. Правила, утврђено је да је подносилац приговора у посматраном периоду имала груба негативна одступања у погледу броја одлука израђених након рока од 30 дана, с обзиром да је у посматраном периоду имала 43 одлуке израђене након рока од 30 дана, од чега 13 након рока од 45 дана. Овакав број одлука израђених након законског рока доводи у питање право на суђење у разумном року и оспособљеност кандидата за вршење судијске функције, а такође и указује на несавестан рад подносиоца приговора сходно одредби члана 16. Мерила и члана 6. Правила, због чега Високи савет судства налази да није остварен елемент оспособљености.

Наводе из изјашњења подносиоца приговора од 10.10.2011. године у вези одлука израђених ван рока, а наиме да се у конкретном случају ради о грешкама у евиденцији у суду, Високи савет судства није прихватио као основане, с обзиром да су месечни извештаји о раду судија јавне исправе које се користе као истините, док се супротно не докаже.

Што се тиче услова достојности, Високи савет судства је нашао да је код подносиоца приговора остварен тај услов, будући да не постоји ниједан разлог због којег би иста била доведена у сумњу.

Дакле, у конкретном случају је утврђено да подносилац приговора испуњава услов у погледу достојности, али не испуњава услов у погледу стручности и оспособљености. Међутим, за вршење судијске дужности је неопходна испуњеност свих услова у погледу стручности, оспособљености и достојности, те имајући у виду да подносилац приговора не испуњава услов у погледу стручности и оспособљености, то је само по себи довољан разлог за одбијање приговора и следствено томе, за престанак судијске дужности.

Уставни суд је у одлуци „Савељић“ оценио да се због непотпуног састава Високог савета судства не доводи у питање законитост његовог рада и одлучивања, па је овај навод из приговора у том смислу неоснован.

Високи савет судства ценећи и остале наводе приговора, и наводе пуномоћника, налази да су неосновани, а да је оспорена одлука и разлози из исте, правилни и на закону засновани.

Следствено наведеном, Високи савет судства је нашао да В.М. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама у погледу оспособљености а у вези члана 14. став 1. тачка 3. и 7. Одлуке о критеријумима и мерилима, због чега је на основу члана 29. Правила, донео одлуку као у диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**
Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на:

- 1. Подносиоцу приговора**
- 2. Архиви Високог савета судства**